DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROŞIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 26, NR. 668, APRILIE 2023

Editorial

De sărbători...

Luna aprilie a acestui an a venit cu sărbători dragi sufletului nostru, cea mai importantă fiind *Învierea Domnului*, precedată de *Duminica Floriilor* şi urmată de *Ziua Sfântului Mare Mucenic, Gheorghe, purtătorul de biruinţă.* Aceste sărbători creştineşti ne aduc cu ele lumină şi bucurie în case, o stare de mulţumire, făcându-ne să mai uităm de vitregia vremurilor pe care le parcurgem.

Sfintele Sărbători ne-au oferit cu generozitate şi prilejul de a călători printre amintiri, deschizându-ne largi orizonturi spre lumea îndepărtată a copilăriei, petrecută alături de părinţi, fraţi, bunici ..., amintiri încărcate de frumuseţe, culoare şi căldură, fără de care am fi mai săraci şi mai goi sufleteşte.

Câţi dintre noi nu ne-am întors, în această perioadă, cu gândul la casa părintească, cu bucătăria mirosind a cozonac, ori cu grădina grea de flori; câţi nu ne-am revăzut, cu ochii minţii, înconjuraţi de cei dragi care ne-au dat viaţă, ne-au ocrotit şi ne-au iubit, dar care acum nu mai sunt ...?!

Amintirile, adevărate ferestre deschise spre tărâmurile de basm, cutreierate de fiecare dintre noi, cândva, ne fac să trecem mai uşor peste momentele de cumpănă, ne întăresc credinţa că nu este totul pierdut, deşi vedem atentate cu bombe peste tot, pe mapamond, atacuri sângeroase ale căror victime sunt fiinţe lipsite de apărare, ameninţări ..., fapte reale care ne înspăimântă şi nepulverizează stropul de speranţă că mâine va fi mai bine ca azi.

***

Răutatea, frustrarea ... ne fac să nu mai fim parcă oameni. Am văzut pe reţelele de socializare atâtea postări minunate, cu urări adecvate sărbătorilor din luna aceasta, dar unii dintre noi nu ne-am putut reprima pornirile primare nici în aceste zile de înălţare spirituală, când ar fi trebuit să fim mai buni, mai înţelepţi, mai generoşi. Dimpotrivă, am trecut la atac, amintindu-ne că o persoană „ne-a deranjat" cu ceva, nu se ştie când, „... în ce lună, în ce an ...", vorba lui Coşbuc, şi tocmai acum, am găsit momentul potrivit să ripostăm. Ne considerăm deasupra celorlalţi, avem o impresie foarte bună despre noi, şi aceasta fiindcă supravieţuim undeva, departe de ţară, unde spălăm, pentru câţiva „arginţi", mizeriile altora, după ce pe ale noastre le-am lăsat în grija nimănui. Nu conştientizăm, de fapt, că acolo, departe de patrie, trăim „sclavia" modernă ...!

Nu judec pe nimeni! Am prezentat doar o stare de fapt a eternei dualităţi.

Uneori este foarte greu să realizezi unde să tragi linia între a fi amabil, a nu răni pe cineva, dar şi a-ţi susţine punctul de vedere.

Dragi cititori, fie ca sărbătorile din această lună să întărească în sufletul nostru cele patru taine: încrederea, lumina, iubirea şi speranţa şi să mergem sănătoşi pe drumul vieţii călăuziţi de ele!

Hristos a înviat!

Domniţa NEAGA

Hristos a Înviat!

Pe Tine Te lăudăm! ediția a II-a

Perioada premergătoare Sfintelor Sărbători Pascale, prilejuite de Învierea Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, ne-a oferit plăcutul prilej de a ne întâlni în Sala de Conferințe a Casei Municipale de Cultură, pentru a participa la cea de-a doua ediție a concursului de muzică religioasă **„Pe Tine Te lăudăm!"**.

Evenimentul, organizat de Direcția Pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, cu sprijinul Protoieriei Roșiori de Vede și a Episcopiei Alexandriei și Teleormanului, s-a bucurat de prezența Prea Sfinției Sale Galaction Stângă, episcopul Alexandriei și Teleormanului. Preasfinția Sa, deși avea programul premergător Sfintelor sărbători ale Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos foarte aglomerat, a ținut să fie prezent pentru a încuraja tinerii în demersul lor muzical.

Monica TUINETE

Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Emil CRISTEA, Nicolae SIN**

Continuare în pagina 5

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• Peste 90 de tineri au participat la dezbaterea „ÎmprEUnă pentru lumea de mâine"!

Fără îndoială, fiecare dintre noi am avut modele în viață, care ne-au influențat deciziile, alegerile, preferințele, viața de zi cu zi. **CU** și **DESPRE** astfel de modele au vorbit, în data de 19 aprilie, cei peste 90 de tineri veniți din toate școlile și liceele roșiorene, în cadrul evenimentului ***„ÎmprEUnă pentru lumea de mâine"***, organizat de EUROPE DIRECT Teleorman.

Continuare în pagina 8

În anul 2023, la nivelul Uniunii Europene, este aniversat **ANUL EUROPEAN AL COMPETENȚELOR**, motiv pentru care încercăm să dăm un nou impuls învățării pe tot parcursul vieții, sprijinind inovarea și competitivitatea.

Și pentru că trebuie să ne axăm pe educație și perfecționare profesională, să oferim tinerilor exemple de bune practici și cariere de succes, am avut alături de noi șapte profesioniști din diferite domenii de activitate, șapte personalități ale vieții social-politice și cultural-artistice teleormănene și anume: primarul Municipiului Roșiori de Vede, economist **Valerică Gheorghe Cîrciumaru**; specialist în comunicare **Adelina Sfăt** – consilier în Administrația Prim-Ministrului României; arhitectul **Constantin Fierăscu** – administrator public al Municipiului Roșiori de Vede; managerul Spitalului Municipal „Caritas" – doctor neurolog **Valentina Robu;** ofițer în Compartimentul Analiză și Prevenirea Criminalității din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Teleorman – subcomisarul **Diana Mușat**; profesorul **Liviu Nanu** - poet, prozator, jurnalist și fotograf și, nu în ultimul rând, profesorul **Ion Stîngă** – artist, liderul Trupei EUROTON a Casei de Cultură.

Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

01.03.2023 – Primăvară! Prima zi a primăverii. Ploaie rece de martie, parcă venită pentru a contrazice, pentru a spulbera bucuria zilei. Și totuși, florile, mărțișoarele, cuvintele frumoase, gândurile bune șterg cenușiul sărbătorii. Vine primarul și vă urează o primăvară frumoasă, vine un coleg și îți prinde la încheietura mâinii o brățară din șnur alb și roșu, *din infinitul sufletului său pentru infinitul sufletului tău*, zice. Ce început de anotimp!

* Ministrul Culturii, Lucian Romașcanu: „Dăruiți un mărțișor astăzi, pentru a menține mereu vii frumoasele tradiții românești!”.

02.03.2023 – Martie este despre tine! 10% Extra la Colecția de pantofi. Hmm! Ce pantofi, ce haine??!! *Optimismul și umorul sunt uleiul și lipiciul vieții. Fără acestea nu am fi supraviețuit în captivitate*, zice Philip Butler, veteran american din Războiul din Vietnam. Să sperăm, deci ...

03.03.2023 – „Nu te grăbi, nu-ți face griji. Ești aici doar pentru o scurtă vizită. Așa că oprește-te și bucură-te de parfumul florilor.” (W. Hagen).

06.03.2023 – „Nu are nimic că tu construiești un castel pe malul mării! Hristos va opri valurile exact acolo unde începe castelul tău. El nu dărâmă fericirea nimănui! Tot ceea ce trebuie tu să faci este să nu îți dărâmi tu singur castelul prin păcate, prin trădarea iubirii și a cinstei, prin lepădarea de Dumnezeu. Nu îți va cere să fi construit o centrală atomo-electrică, ci un castel de nisip, adică viața ta. Minunile le face El, nu ni le cere nouă. Tu înarmează-te cu răbdare, cu rugăciune și cu o tristețe imună la nesimțirea, ironia și ignoranța acestei lumi. Hristos S-a născut într-o peșteră; Se poate naște și într-un castel de nisip” …(Monahul Paulin, „Rugăciuni către tineri”, Editura Egumenița, 2008).

07.03.2023 – Prindeți etichete pe tijele florilor ce vor fi oferite doamnelor și domnișoarelor cu ocazia zilei de 8 Martie.

08.03.2023 – Ziua Internațională e Femeii. „Femeia nu este sexul slab. E cel mai nobil dintre cele două, prin puterea sa de sacrificiu, de suferință, de umilință, credință și cunoaștere” (*Mahatma Gandhi*).

09.03.2023 – Ziua sfinților 40 de mucenici. Nimeni alții decât soldați creștini în armata romană, care au refuzat să se închine zeilor la porunca unui conducător de pluton. Cei patruzeci de sfinți mucenici au fost duși legați la un lac, în vreme de iarnă și au fost lăsați să înghețe în mijlocul apei. Cum nu au murit, rugându-se, ei au fost scoși din apă și li s-au sfărâmat gleznele cu ciocane grele, apoi au fost arși de vii, primind astfel cununa Mucenicilor. În amintirea celor 40 de mucenici din Sevastia, gospodinele pregătesc colaci, copți sub forma cifrei 8, uns cu miere și nucă. Tradiția populară atestă, pentru această zi, și un obicei potrivit căruia în Ziua de mucenici se consumă 40 sau 44 de pahare de vin (astfel încât, reprezentanții sexului puternic au făcut din aceasta o adevărată sărbătoare). Totodată, sunt aprinse focurile de Măcinici în curți și grădini, în fața caselor și pe câmp, sunt purificați oamenii și animalele prin stropirea cu apă sfințită.

13.03.2023 – Luni, 13 martie 2023, potrivit calendarului creștin-ortodox, Biserica cinstește doi Sfinți: Sfântul Nichifor și Sfânta Ipomoni. La locul de muncă, în condica de prezență, numele tău ocupă poziția 13. Întâmplare sau destin? Noroc sau ghinion?...

16.03.2023 – Plouă. Plouă cu verde, cu petale, cu parfum. Ploaie de martie, rece binecuvântată.

20.03.2023 – Ziua Internațională a Fericirii. Să te trezești dimineața, să privești cerul, să asculți un cântec, să citești, să scrii o poezie, să plantezi un copac, o floare, să vizitezi un bolnav, să dai celui ceți cere, să răspunzi răului – cu bine ... Aceasta este fericirea.

21.03.2023 – Ziua Mondială a Poeziei. Serile de poezie și muzică organizate la Muzeul Municipal „Petre Voivozeanu” ți-au adus întotdeauna o doză dublă de adrenalină. Întâlnirile cu oamenii aceia modești și frumoși care nu țin să iasă în față cu orice preț, ci așteaptă acolo în măreția și splendoarea lor, au creat bucurii inimaginabile. Bucurii pe care nu le pot înțelege decît cei care le-au trăit.

22.03.2023 – Alegeri la Uniunea Scriitorilor din România, filiala Pitești. Spre Pitești, cu poeta Domnița Neaga și fiul acesteia, conducătorul auto al vehiculului care v-a purtat prin anotimpul înnoirii, prin ploaie, prin lumini și umbre primăvăratice. Discuții puține legate de viața cotidiană, apoi fiecare cu gândurile ei, cu lumea ei, cu imaginile surprinse prin geamul mașinii.

23.03.2023 – „Imagini spectaculoase din zonele sălbatice ale României. Cea mai mare felină a Europei a fost surprinsă la plimbare prin Munții Făgăraș. Un râs a fost surprins zilele trecute de camerele video din Munții Făgăraș, Carpații Meridionali. Felina, considerată cea mai mare pisică din Europa, este un animal de pradă, carnivor, foarte discret, ce trăiește izolat și în general, se ferește de contactul cu oamenii” (https://www.romaniatv.net/).

27.03.2023 – O pasăre (căreia bunica ta îi spunea sticlețel, iar povestea lui te impresionase profund în copilărie) cântă în brazii din fața biroului tău, amintindu-ți emoțiile de odinioară. Cântecul ei vestește primăvara. E o zi mohorâtă în orașul de pe Vedea, deși copacii sunt plini de flori, iar crengile lor ating frunțile trecătorilor, lăsându-le parfum pe haine, iar meteorologii anunță intensificări ale vântului, precipitații, răcire accentuată.

28.03.2023 – „Gaura neagră uriașă care se îndreaptă spre Pământ. Descoperirea astronomilor de la Royal Astronomical Society. Potrivit cercetătorilor spațiali, galaxia a fost inițial clasificată ca fiind o radiogalaxie, dar, dintr-un motiv oarecare, s-a rotit la 90 de grade și acum își îndreaptă centrul spre Pământ. Se pare că, gaura neagră nu este singura amenințare la adresa Pământului, noile date arătând, de asemenea, că doi asteroizi (așa numiții *distrugători de planete*) au fost descoperiți în sistemul solar intern și s-ar putea îndrepta spre planeta noastră” (https://stirileprotv.ro/). Wow!!!

29.03.2023 – Rece. -2 grade. Florile plantate în jardinierele din fața blocului au pălit. Vreme capricioasă. *La fel ca femeile*, spune un domn.

31.03.2023 – **31.03.1933** – Anul în care s-a născut Nichita Stănescu, considerat de critica literară și de publicul larg drept unul dintre cei mai importanți scriitori de limba română, pe care el însuși o denumea „dumnezeiesc de frumoasă”.

Florina Carvaci
Uniunea Scriitorilor din România

Trăire creștină

Iubiții noștri fii duhovnicești, Hristos a înviat!

Aceasta este vestea cea purtătoare de biruință care a străbătut veacurile de la Hristos până la noi și care, trece mai departe, aducând cu ea bucuria duhovnicească pentru fiecare Paști pe care Dumnezeu ne învrednicește să-l prăznuim. Această veste nu vine de la oameni, ci este mărturia îngerului Domnului, care a prăvălit piatra de la ușa mormântului „și de frica lui s-au cutremurat cei ce păzeau și s-au făcut ca morți." El le-a vestit femeilor mironosițe: „Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit Îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut. Și degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți." Îngerul Domnului vestește Sfânta Înviere și tot înger de sus a binevestit, la plinirea vremii, păstorilor din Betleem, Nașterea cea Sfântă, semn că Adevărul de sus vine. Fără înger noi ne-am întreba, neputincioși în fața pietrei de mormânt, asemenea mironosițelor: „Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?" Avem nevoie de înger! Avem nevoie de Puterea cea de sus, după cum Însuși Mântuitorul ne încredințează: „Fără mine nu puteți face nimic". Iar îngerul vine și îndepărtează piatra. El nu dă piatra la o parte pentru ca Domnul Cel Înviat să poată ieși din mormânt. Pentru că Cel ce are putere asupra vieții și asupra morții iese cu Trupul Său Înviat prin piatra mormântului întocmai cum S-a născut din Preacurata Maică, fără a strica pecețile fecioriei sau după cum a trecut prin ușile încuiate înaintea ucenicilor Săi. Această învățătură este evidențiată și de cântările praznicului care glăsuiesc: „Pazind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei prin nașterea Ta și ne-ai deschis nouă ușile raiului".

Îngerul prăvălește piatra pentru că noi suntem neputincioși să facem aceasta. Noi avem nevoie de această încredințare întrucât Taina Învierii este minune care covârșește mintea omenească. De aceea, înaintea acestei taine de necuprins a Învierii Domnului se cuvine a închide ochii lutului și a-i deschide pe cei ai sufletului, și a grăi asemenea puterilor cerești: „Slavă învierii Tale, Hristoase! Slavă împărăției Tale! Slavă iconomiei Tale, Unule iubitorule de oameni!"

Această atitudine doxologică este starea de spirit potrivită oricărui dreptcredincios creștin înaintea măreției iconomiei lui Dumnezeu, pe care o lucrează spre mântuirea noastră din nespusa și nemăsurata Sa iubire față de noi:„Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică." În acest fel este simțit Dumnezeu de către tot sufletul creștin binecredincios, ca iubire, iar cei ce intră și rămân în iubirea Lui ajung la deplina comuniune cu El: „În aceasta am cunoscut iubirea: că El Și-a pus sufletul Său pentru noi.” Pentru că, întoarcerea omului la Dumnezeu înseamnă întoarcerea în Iubirea și în Lumina lui Dumnezeu și intrarea în bucuria cea veșnică a Părintelui Ceresc, care făgăduiește celor credincioși: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău."

Astfel, ziua Învierii, cea dintâi a săptămânii, adică prima zi a noii creații, devine ziua în care Dumnezeu ne cheamă la redescoperirea iubirii. Învierea Domnului ne arată că ultimul cuvânt în existența noastră nu-l mai are moartea, ci viața; de aceea Sfânta Înviere devine arvună a învierii noastre, centru al vieții noastre, pasul nostru spre Împărăția cea Veșnică. Prin Înviere toată existența umană se umple de sens, toate se împlinesc și se desăvârșesc în perspectiva învierii și a vieții celei veșnice. Pentru creștini, nu mai este nimic de așteptat decât Învierea și Viața Veșnică și de aceea viața pământească se vădește a nu fi altceva decât o pregătire pentru marea întâlnire cu Dumnezeu. Aceste adevăruri l-au îndreptățit pe un mare teolog al neamului nostru să afirme că „timpul este intervalul dintre chemarea lui Dumnezeu și răspunsul nostru." Pentru omul credincios, a cărui viață gravitează în jurul Învierii Domnului, orice clipă trăită este un nou pas spre Înviere, chiar dacă știe, că biologic, va muri.

Călători spre propria noastră înviere, între alfa și omega existenței noastre, între naștere și moarte, știind că biologic vom muri cu toții, ne rămâne, în final, o singură mare întrebare: oare cum vom muri? Vom muri cu inima alipită de această lume, alipită de cariera noastră, de imaginea bună pe care o avem despre propria noastră persoană? În această situație moartea va fi o crudă despărțire de tot ceea ce iubim! Sau, va fi o moarte pe care o vom îmbrățișa de bunăvoie chiar de acum, în timp ce-L urmăm pe Hristos, prin luarea Crucii, prin a muri față de noi înșine, față de patimile noastre, de tot ce ne leagă de această lume? Vom trăi și noi precum El, pentru alții, în iubire, în slujire și în compasiune? Dacă reușim aceasta, vom începe chiar de pe acum să trăim viața lui Hristos Cel Înviat, confirmând astfel realitatea Învierii Sale, făcându-L prezent în această lume, care este din ce în ce mai înstrăinată de El, dar totodată atât de însetată de viața veșnică.

Însă, pentru ca aceasta să nu rămână doar o învățătură frumoasă și o trăire vrednică de dorit, ci să devină o realitate și o împlinire a vieții noastre, un prim pas ar fi să răspundem chemării Mântuitorului Hristos, cu care El Își începe propovăduirea: „Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor."Atât de importantă este această chemare încât, după Sfânta Înviere, înainte de înălțarea la cer, Hristos Se arată ucenicilor și, după ce le deschide lor mintea spre a înțelege Scripturile, le tâlcuiește zicând:„așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi. Și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile.”

Al vostru de tot binele doritor și către Domnul Cel Înviat pururea rugător,

† GALACTION,
EPISCOP AL ALEXANDRIEI ŞI TELEORMANULUI

Fragment din Pastorala Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos

- continuare în pag. 5 -

Citatul lunii

„Pentru ca cerul să ne primească după trecerea timpului, este nevoie ca aici, pe pământ, fiecare să sădească în sufletul său ceva specific cerului ... În cer poate exista doar ceea ce este înrudit cu cerul!”

(*Predici la praznicele Maicii Domnului*, Sfântul Ioan de Kronstadt)

Rubrică îngrijită de **Adriana Miu**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

În luna martie 2023, au fost câteva zile cu brumă și îngheț al apei. Ultima zi cu astfel de fenomene meteorologice a fost joi, 30.

Luna aprilie a început cu cea mai bună ploaie căzută pe perioada luni 3 - marți 4 aprilie. O cantitate mare de apă de ploaie am avut și duminică, 16, și luni, 17 aprilie 2023.

La prânz

S-a turnat un strat nou de ciment și s-a reamenajat instalația de captare a apei pluviale pe suprafața dintre peretele nordic al Complexului agro-comercial și gardul vecinilor, unde se vând răsaduri de legume primăvara și alte mărfuri, pe timp frumos.

În amurg

Încă o stradă pietruită a fost asfaltată. Este strada Gheorghe Doja, în prelungirea străzii Republicii, la sud. Alte străzi așteaptă să le vină rândul.

Gh. Tutcălău

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Redactor Șef: Monica Tuinete
Tehnoredactare: Vladimir Mutu
Colectivul de redacție:
Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Ion Scarlat, Petre Bozdoc, Gheorghe Tutcălău, Victor Osăceanu, Eugen Cătălin Păunescu, Virgil Andronescu, Daniela Achim Harabagiu, Gabriel Argeșeanu, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Monica Tuinete
Culegere texte: Monica Tuinete
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Cutiuța cu amintiri (XI)

Dacă nu faci armata, nu ești bărbat! (II)

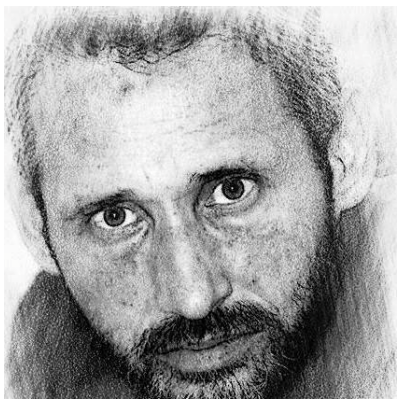

În cabinetul de psihiatrie, am fost chemați de către doamna asistentă fiind strigați în ordine alfabetică potrivit unei liste citite clar și apăsat. Înaintea mea au fost trei colegi.

Colegi, pentru că tot acest lot se compunea din elevi ai Liceului Industrial Nr. 1, liceul de chimie.

Mi-am auzit numele strigat, Nicolae Virgil Andronache, să intre la domnul doctor! Până să ajung la ușă, aceasta s-a închis în urma asistentei. Am ciocănit discret și, imediat ce am băgat capul pe întredeschiderea acesteia, am spus cu voce tare un *bună dimineața* apăsat.

Biroul domnului doctor Munteanu se găsea în partea stângă a ușii, cel al asistentei în dreapta, dar undeva mai înainte, spre fereastra care se găsea în celălalt capăt al camerei. Cameră destul de mare. Undeva, în stânga domnului doctor se afla un dulap mare metalic cu multe sertare. Un sertar, de la nivelul median, era deschis și ticsit cu dosare de carton perfect așezate, numerotate, ordonate în ordine alfabetică.

M-am postat în fața medicului, drept ca la armată și am așteptat fără să mai scot o vorbă, în timp ce acesta scotea, calm și cu încetinitorul, un dosar. L-a pus pe birou în fața domniei sale, l-a deschis, a luat un pix în mână lăsând stiloul în locul acestuia într-un fel de pahar de plastic multicolor.

M-a întrebat ce vârstă am, dacă am probleme de sănătate și care sunt acestea, apoi a închis dosarul și l-a pus la loc în sertar în același mod cum îl luase. Totul s-a derulat rapid și din scurt, întrebările dumnealui cât și răspunsurile mele au fost ca la armată.

Dar proba de foc nu se desfășurase. A rămas puțin pe gânduri privind către asistentă, apoi i-a transmis câteva fraze în limbaj medical pe care aceasta le-a notat.

După, și-a îndreptat din nou privirea către mine și mi-a spus ferm și cu ton ridicat, cu un anume zâmbet reținut pe buze: *întinde brațele în față, paralel, paralel te rog, închide ochii și mergi pe linia asta* (linia dreaptă trebuia să mi-o imaginez eu și să fie perfectă)! Am executat întocmai ordinul milităresc.

Ajuns aproape de fereastră m-a oprit prin același ordin. *Gata, deschide ochii și rămâi cum ești!* Am deschis ochii, am simțit o oarece amețeală, mâinile îmi tremurau la fel și picioarele. Simțeam că îmi ies flăcări din obraji, un anumit soi de teamă mă încerca din greu.

Ia vezi …, sari în copacul din fața ferestrei! Da, dincolo de fereastră era un copac mai înalt decât clădirea policlinicii, un copac rămuros ce încă își mai purta frunzele acum multicolore. Am amuțit pentru câteva zeci de secunde, apoi am răspuns: *Nu pot, domnule doctor, dacă sar, mor!* Niciun răspuns de la domnul doctor Valentin Munteanu, doar tăcere abruptă în tot cabinetul.

Întoarce-te și vino aici, tot cu ochii închiși pe linia trasată, dar cu mâinile întinse în laterale! Am executat din nou și m-am oprit în fața biroului său. Din nou a comunicat ceva asistentei care a și notat și mi-a spus pe ton grav și cu voce ridicată: *ieși afară și așteptă, să nu pleci!* Am spus *bună ziua*, mișcând lent capul, am deschis foarte finuț ușa și am ieșit ca și cum m-aș fi furișat.

Afară, lângă ușa cabinetului, colegii au dat buzna către mine și fiecare, care mai de care, m-au întrebat ce și cum a fost. Încă nu îmi revenisem așa că prea multe nu le-am spus pentru că nici nu realizam prea bine ce mi se întâmplase.

Bineînțeles că nu am făcut armata — din motive medicale — și mulțumesc lui Dumnezeu că s-a întâmplat așa …

Astăzi nu mai există serviciul militar obligatoriu, intrarea în Organizația Pactului Nord Atlantic din 1994 a abolit acest serviciu care, după părerea mea, în niciun caz nu *te face bărbat* sau *mai bărbat*.

Faptul acesta mi s-a confirmat și prin cazul unui coleg care, în anul următor, mi-a urmat la … recrutare și … Cu toate că avea probleme de sănătate, a fost încorporat, trimis în creierii munților, iar când a terminat stagiul militar ... Avea gânduri mari ... să urmeze facultatea de istorie fiind olimpic la această materie și ... Niciodată nu a ajuns să-și îndeplinească acest vis, traumele produse de stagiul militar l-au făcut din om neom. Din păcate.

După ce toate acestea au luat sfârșit, am terminat liceul scăpând de satisfacerea stagiului militar obligatoriu care, zice-se, m-ar fi făcut bărbat.

Ajungând la Comisia de încorporare, am primit Livretul militar pe care scria *inapt pentru satisfacerea stagiului militar* și am mers mai departe în viață, pe drumul meu …

Din anul 1994, nu mai este obligatorie armata, de atunci apărarea patriei se face numai de către profesioniști, cel puțin teoretic.

Întreb: sunt un patriot, după toate cele întâmplate și povestite aici, sau fostul meu coleg este patriotul adevărat în situația descrisă? Patrioți sunt toți acei tineri care din 1994 încoace nu au trecut prin … recrutare și încorporare? Zic, întreb.

Virgil ANDRONESCU

Priorități românești

Sofia Ogrezeanu Ionescu

Se știe că ne-am propus ca în cadrul acestei rubrici să prezentăm viața și realizările unor români de excepție, ale unor români care au avut realizări prioritare atât pe plan național cât și internațional făcând ca țara noastră să fie recunoscută pe plan mondial ca o țară cu realizări deosebite, țară ce poate concura de la egal la egal cu realizări ale personalităților din alte țări de pe mapamond. Am prezentat un George Emil Palade, un Traian Vuia, un Aurel Vlaicu, o Smaranda Brăescu și pe alți câțiva. Vom continua cu astfel de prezentări. S-ar putea să ni se reproșeze că nu am cuprins în rubrica noastră un George Enescu, un Constantin Brâncuși, un Mircea Eliade, o Ana Aslan și pe mulți alții. Nu-i timpul trecut! Am considerat că aceștia sunt bine cunoscuți publicului larg. Dorim să scoatem la lumină și alte genii ale poporului român mai puțin prinse în atenția mijloacelor-media și cu care considerăm că cititorii noștri vor face cunoștință cu interes și cu plăcere. Chiar suntem convinși de acest lucru!

Eugenia Vodă, critic de film și realizator tv, cunoscută marelui public de la emisiunea „Profesioniștii" difuzată pe postul TVR 1, într-o astfel de emisiune, o prezenta pe Sofia Ogrezeanu Ionescu ca fiind primul medic-femeie de numele căreia se leagă începuturile neurochirurgiei românești, fiind prima femeie din România și chiar din sud-estul Europei care a lucrat în acest domeniu de vârf al medicinei în vremea când nici bărbați neurochirurgi nu erau prea mulți. Este omul care timp de 47 de ani a operat creiere și coloane vertebrale salvând mii de vieți omenești. Printre aceste mii de cazuri venim cu unul concludent, dar, după cum vom vedea, nu singurul!

Datorită femeii-neurochirurg române a fost înlăturat un mare neajuns din haremul șeicului Zaied Bin Sultan al Nohaian din Abu Dhabi. Una dintre cele patru neveste ale acestuia, mamă a nouă copii, avea probleme grave la coloana vertebrală. Pentru că religia lor nu permitea în acele timpuri ca un bărbat, fie el chiar medic, să intre în harem, oamenii de la curte au căutat în toată lumea o femeie care să practice această meserie (n.a. — neurochirurgia). Și au găsit-o în România pe dr. Sofia Ogrezeanu Ionescu!

Dar, să relatăm câteva aspecte semnificative din viața acestei geniale femei-medic.

Sofia Ogrezeanu s-a născut în 25 aprilie 1920, în Fălticeni (Suceava), dintr-un tată casier la banca locală și o mamă casnică. A absolvit cursurile Școlii primare în orașul natal, apoi șase clase la Liceul de fete tot din Fălticeni și încă două clase la Școala centrală de fete „Marica Brâncoveanu" din București unde a obținut și diploma de bacalaureat (1939). În toamna aceluiași an, a intrat la Facultatea de Medicină Umană din București pe care o absolvă în anul 1945.

De remarcat că, în perioada studenției, printre cadrele didactice, l-a avut ca asistent pe celebrul George Emil Palade, viitorul (primul român) câștigător al prestigiosului Premiu Nobel. În facultate, a făcut un prim stagiu de practică la oftalmologie și un al doilea stagiu (1943) în calitate de medic de circă rurală la Baia (n.a. — fostă capitală a Moldovei), la 25 km de Fălticeni, iar din toamna lui 1943 (15 octombrie), efectuează un stagiu de internat la serviciul de neurochirurgie la Spitalul nr. 9 din București, intrând în prima echipă neurochirurgicală, considerată echipa de aur, alături de prof. dr. Dimitrie Bagdasar, întemeietorul școlii neurochirurgicale românești și doctorii Constantin Arseni și Ionel Ionescu, ultimul devenindu-i soț (1945) domnișoarei Sofia Ogrezeanu.

Anul 1944, care este înscris în istorie ca an al cumplitelor dezastre provocate de război, a însemnat totuși un moment decisiv în cariera Sofiei Ogrezeanu Ionescu. Se întâmpla în urma frecventelor bombardamente asupra Bucureștiului. Erau aduși, în spital, în același timp, prea mulți răniți în raport cu numărul mic de medici care trebuiau să le salveze viața. În acest context, un copil rănit, pentru care intervenția chirurgicală era de maximă urgență, a fost adus într-un moment în care niciun medic nu era disponibil. Spre surprinderea tuturor, și mai ales a dr. Bagdasar, tânăra studentă s-a oferit să-l opereze, operație ce s-a dovedit salvatoare pentru copil. **„M-am concentrat numai asupra a ceea ce aveam de făcut, pentru că, dacă m-aș fi gândit că pe masă este un pui de om a cărui viață e în mâinile mele, cred că aș fi tremurat și nu aveam voie să greșesc. Niciun mm!"**. La sfârșitul reușitei operații, la vârsta de numai 24 de ani, renumitul prof. dr. Dimitrie Bagdasar a îmbrățișat-o cu multă căldură dându-i astfel binecuvântarea în noua meserie, profesie în care ai nevoie de har, cunoștințe temeinice, forță, precizie, curaj și stăpânire de sine.. Această operație, așa cum va mărturisi mai târziu Sofia Ionescu, **„mi-a decis viața pentru 47 de ani înainte, cât am stat în neurochirurgie"**.

În anul 1946, obține titlul de medic secundar, iar în 1954, îl obține pe cel de medic primar neurochirurg, fiind încadrată ca medic primar la Clinica Spitalului „Gh. Marinescu" din capitală. A devenit și profesor universitar. În recomandarea dată de conducerea spitalului, se menționa că domnișoara Sofia Ogrezeanu a contribuit la instruirea noilor medici, lăsându-și amprenta profesională asupra fiecăruia: rapiditatea, găsirea tehnicii celei mai bune, potrivită fiecărui caz în parte.

A lucrat, în aceeași echipă, ani întregi alături de dr. C. Arseni. A oferit lumii un profil moral și profesional complex, de personalitate distinsă, cunoscută în întreaga lume prin contribuțiile sale remarcabile în domeniul neurochirurgiei, în special pentru operațiile efectuate pe creier și pe măduva spinării și pentru lucrările sale științifice apărute în „Acta chirurgica Belgica", „Jurnal de chirurgie", „Neurologia", „Psihiatria", „Neurochirurgia", „Revue Roumaine d'Endocrinologie".

Statistic vorbind, sunt în jur de 120 articole publicate în țară și în străinătate. În acest fel, a devenit un nume cunoscut în lumea specialiștilor din acest dificil și complicat domeniu de vârf al medicinei: neurochirurgia. Timp de aproape jumătate de secol, această femeie cu o constituție fragilă, dar înzestrată cu o voință de oțel, a contribuit și a „reparat" creierele a mii și mii de oameni salvând tot atâtea vieți omenești ce se îndreptau spre un destin tragic.

Printre creierele prin care doamna doctor a umblat au fost și multe ale unor personalități: artiști, poeți, nomenclaturiști. Lupta pentru viață, lupta cu moartea sunt acum doar amintiri. Sofia Ogrezeanu Ionescu s-a stins din viață în București, la 21 martie 2008, dar a lăsat în urma ei tehnici inedite, inventate ad-hoc, care au salvat și încă mai salvează mii de vieți. Iar pentru meritele deosebite dovedite încă din anii studenției distinsa doctoriță neurochirurg a fost răsplătită cu „Semnul de Distincție al Crucii Roșii" (1943), insigna „Evidențiată în Munca Medico-Sanitară" (1957), medalia „A XX-a Aniversare a Eliberării Patriei" (1964), „Diploma de Onoare ANFDUR" pentru merite de excepție (1996), „Premiul ing. Elisa Leonida Zamfirescu" și „Diploma de Onoare a Confederației Naționale a Femeilor" (1996), în același an devenind membru al Societății Române de Istoria Medicinei. În anul 1997, devine Membru Emerit al Academiei de Științe Medicale și Cetățean de Onoare al municipiului Fălticeni, culminând cu cea mai înaltă distincție din România: „Steaua României în grad de cavaler" primită la începutul lui martie-2008.

Prof. Ion SCARLAT

Sursa - internet

Omul - de când, încotro și până unde?

I. Originea și evoluția omului

4. Umanizarea, cauze și evoluții

După cum am arătat în numerele precedente, primul pas hotărâtor în procesul în apariției omului s-a produs acum câteva milioane de ani (în pliocen), când, în urma schimbărilor climatice, pădurile s-au restrâns și s-au extins savanele. Aceasta a făcut ca unele maimuțe superioare să adopte un nou mod de viață — *terestru* și un nou mod de locomoție — *biped*. Acest fenomen s-a produs încă în faza australopitecilor și a continuat mai accentuat în faza arheantropilor pe care i-am descris anterior.

Trecerea la viața terestră a schimbat radical relațiile acestei prime specii umane cu mediul de viață. Acești oameni, mai mici și mai slabi decât alte mamifere carnivore de tipul acela, aveau ca mijloc de apărare cel mai sigur viața în turmă, în grup, moștenită încă din timpul vieții arboricolă a maimuțelor. Sudura colectivității era determinată nu numai de apărare directă, dar și de preocuparea hranei (vânătoare), care era mai spornică în grup, și de adăposturi colective (peșteri, de pildă).

Concomitent, poziția tot mai verticală și locomoția bipedă și-au pus amprenta asupra întregii organizări anatomo-morfologice a omului: curbura coloanei vertebrale, schimbarea formei bazinului, a poziției centurii scapulare, a poziției capului, forma și poziția corpului dezvoltarea creierului etc.

Mâinile, eliberate de funcția locomotoare, erau tot mai intens și mai divers utilizate pentru folosirea diferitelor obiecte naturale drept unelte (pietre, bețe, oase folosite pentru apărare, vânătoare etc. specifice maimuțelor).

Confecționarea unor unelte mai eficiente în activitățile lor, era preocuparea lor permanentă.

În mod deosebit trebuie subliniată folosirea focului. Chiar dacă nu era produs de om, ci doar preluat din incendii naturale și apoi întreținut, focul devine un mijloc, o „unealtă" cu totul nouă care, prin eficiența ei datorită prelucrării hranei (carnea friptă) a reprezentat una din cele mai importante cuceriri ale omului primitiv. Aceste două fenomene, utilizarea drept unelte a obiectelor naturale și folosirea focului, au pregătit era predominanței *factorilor sociali* față de cei biologici în evoluția omului.

Treptat, omul primitiv a început producerea uneltelor și, odată cu acestea, apare *procesul muncii*, proces de transformare *conștientă* a naturii înconjurătoare. Omul primitiv a început să conștientizeze faptul că uneltele trebuiau perfecționate, diversificate în funcție de complexitatea activităților din procesul muncii, să procure materiale cât mai potrivite pentru uneltele care le confecționau. În aceste activități, a apărut necesitatea ajutorării reciproce între oameni în aceste procese. Gândirea este mereu stimulată de aceste preocupări, iar mâna din ce în ce mai solicitată devine mai mobilă, capabilă să execute operații tot mai diverse, mai complexe și mai fine.

Munca și utilizarea produselor ei, a sudat și mai mult colectivitățile umane, a determinat dezvoltarea creierului, a determinat dezvoltarea mijloacelor de comunicație între oameni, ducând la apariția *limbajului articulat și a vieții sociale*.

Treptat legile biologice și în special selecția naturală trec pe plan secundar, iar evoluția omului este determinată de *legile sociale*.

În mod firesc se pune întrebarea: în evoluția lui *Homo sapiens* legile biologice mai au vreun rol? Fapt este că începând cu omul de tip Cro-Magnon (de acum câteva zeci de mii de ani) aspectul morfo-fiziologic al omului, practic, nu s-a schimbat.

Dar, la fel de cert este faptul că tocmai în acest interval s-a produs cea mai spectaculoasă evoluție a umanității, ajungându-se la uimitoarele realizări ale limbajului cu nuanțele lui fine grație lui Eminescu, Hugo, Pușkin, Goethe, Schiller etc., precum științei și tehnicii. Ceea ce a evoluat a fost *societatea umană* și nu aspectul morfo-fiziologic al indivizilor. Evoluția socială a omului nu mai depinde de selecția naturală, ci este guvernată de legi sociale, legi specifice pentru *Homo sapiens* ...

— va urma —

Prof. **Petre BOZDOC**

250 de autovehicule propuse a fi casate prin Programul Rabla

Primăria Municipiului Roșiori de Vede se pregătește pentru înscrierea în Programul privind casarea autovehiculelor uzate. Informații despre condițiile care trebuie îndeplinite pentru înscrierea în program pot fi regăsite în Ordinul nr. 864 din 30.03.2023, disponibil pe site-ul Administrației Fondului pentru Mediu (AFM). Primăria Municipiului Roșiori de Vede întocmește documentația pentru înscriere și regulamentul intern pentru acordarea stimulentului de casare, conform ghidului de finanțare. Criteriile de eligibilitate sunt stabilite prin ghid, atât pentru persoanele fizice, cât și pentru vehicule.

În acest sens, Consiliul Local a aprobat participarea Municipiului Roșiori de Vede la Programul privind casarea autovehiculelor uzate, program finanțat din „Fondul pentru mediu", aprobând totodată depunerea cererii de finanțare și cheltuielile legate de programul pentru casarea autovehiculelor uzate din municipiu.

„UAT Municipiul Roșiori de Vede își manifestă intenția de participare la Programul privind casarea autovehiculelor uzate, program finanțat din „Fondul pentru mediu" prin care se finanțează stimulentul în schimbul predării spre casare a fiecărui autovehicul uzat cu o vechime egală sau mai mare de 15 ani, care se încadrează în norma de poluare EURO 3 și/sau inferioară în condițiile de eligibilitate stabilite de ghidul programului, intenție susținută și de consilierii locali. Scopul este îmbunătățirea calității mediului prin casarea autovehiculelor uzate. În urma analizării bugetului local aferent anului 2023, am constatat că poate fi alocată suma de 150.000 de lei care va asigura acordarea stimulentului de casare de 600 lei/autovehicul din bugetul local, care se adaugă celor 2400 de lei/autovehicul achitați de AFM, pentru un număr de 250 de autovehicule eligibile pentru acest program", a declarat primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Solicitantul trebuie să fie o persoană fizică cu domiciliul în Roșiori de Vede și să dețină un autovehicul uzat în proprietate, înmatriculat pe numele său ori în coproprietate de cel puțin 5 ani. De asemenea, nu trebuie să aibă datorii restante către bugetul de stat și bugetul local, nu trebuie să fi obținut deja finanțare prin alt Program Rabla pentru același autovehicul și nu trebuie să fie condamnat pentru infracțiuni împotriva mediului.

Pentru a fi eligibil, autovehiculul trebuie să fie înregistrat în evidențele fiscale ale municipiului Roșiori de Vede și să aibă o vechime de cel puțin 15 ani de la anul fabricației. De asemenea, autovehiculul trebuie să aibă norma de poluare Euro 3 sau inferioară.

Administrațiile locale se pot înscrie în program, în perioada 21-28 aprilie 2023, urmând ca Administrația Fondului pentru Mediu (AFM) să publice lista cu unitățile administrativ-teritoriale aprobate.

După publicarea listei, locuitorii municipiului Roșiori de Vede se pot înscrie în aplicația pusă la dispoziție de către AFM. Administrația Fondului pentru Mediu va furniza primăriei lista cu solicitanții înscriși, în limita sumei bugetate. După această etapă, potențialii beneficiari ai stimulentului de casare vor putea depune documentele justificative în baza cărora administrația locală va verifica eligibilitatea acestora.

Informații actualizate vor fi postate periodic pe site-ul primăriei.

Strângerea deșeurilor depozitate necontrolat la marginea orașului

Miercuri, 26 aprilie a.c., peste 50 de voluntari, coordonați de Serviciul Administrarea Domeniului Public și Privat din cadrul Primăriei Roșiori de Vede, au participat la acțiunea de ecologizare a zonei marginale din partea de sud – vest a Municipiului Roșiori de Vede.

Acțiunea, independentă de acțiunile zilnice similare ale S.P.A.D.P.P., face parte din seria de acțiuni „Teleorman județ curat", desfășurate în perioada 24 martie - 30 aprilie 2023 de Asociația de Dezvoltare Intercomunitară „Managementul Deșeurilor Teleorman", cu sprijinul operatorului de colectare si transport SC POLARIS M HOLDING și al operatorului de depozitare ECO SUD SA. Scopul declarat al acțiunii este cel de strângere a deșeurilor depozitate ilegal pe raza localităților, reducerea gradului de poluare a apelor și solului.

Împreună, păstrăm Roșiori de Vede curat!

Stimați roșioreni,

Administrația publică locală vă adresează rugămintea de a păstra curățenia și de a nu distruge mobilierul stradal și aparatele de joacă.

Vă mulțumim!

S-a redeschis sala de sport din strada Republicii

De curând, Sala de sport situată în strada Republicii nr. 1, în imediata vecinătate a Stadionului Municipal, a reintrat în circuitul competițional și de agrement al localității. Sala s-a aflat în reabilitare și modernizare, lucrările, în valoare de 2.398.961,77 lei cu TVA, fiind

realizate de Compania Națională de Investiții (C.N.I.). Recepția lucrărilor s-a făcut în ziua de 23 martie a.c., la eveniment fiind prezent primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru și Adrian Ionuț Gâdea, președintele Consiliului Județean Teleorman.

Biblioteca Municipală „Gala Galaction" declarată „cea mai activă bibliotecă din județul Teleorman"

Consiliul Județean Teleorman și Biblioteca Județeană „Marin Preda" Teleorman au organizat în ziua de 21 aprilie a.c., o serie de manifestări dedicate Zilei Internaționale a Cărții și a Dreptului de Autor și Zilei Naționale a Bibliotecarului din România, sărbătorite oficial în data de 23 aprilie. Cu acest prilej, Bibliotecii Municipale „Gala Galaction" i s-a decernat

CONSILIUL JUDEȚEAN TELEORMAN
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ *MARIN PREDA*

DIPLOMĂ

Se acordă BIBLIOTECII MUNICIPALE *GALA GALACTION*
pentru *cea mai activă bibliotecă* din județ în anul 2022.

Manager
Valentina Pașa

21 aprilie 2023

Diploma și Trofeul „Cea mai activă bibliotecă din județ - 2022".

Comemorarea eroilor aviatori din Grupul 1 Vânătoare

În ziua de 21 aprilie, la Monumentul Eroilor aviatori din Grupul 1 Vânătoare, amplasat în Roșiori de Vede, în zona fostului

Aerodrom, pe amplasamentul căruia se află astăzi Spitalul de Pneumoftiziologie (TBC), a fost organizat ceremonialul de comemorare a eroilor aviatori din Grupul 1 de Vânătoare, Flotila 2 de Vânătoare, a căror bază se afla pe aerodromul roșiorean, căzuți în luptele aviatice din 21 aprilie 1944 pentru apărarea spațiului aerian al patriei.

Zilele Municipiului Roșiori de Vede, ediția a XXIII-a

Inițiativa de a organiza două festivaluri - concurs, în perioada sărbătorii locale Zilele Municipiului Roșiori de Vede, unul de muzică populară și un altul de muzică ușoară,

purtând numele a doi roșioreni consacrați muzical, Alexandru Dachin (1961 - 2002), respectiv Dan Cîmpeanu (1964 - 2018), tinde să devină tradiție. Anul acesta, în juriul celor două festivaluri se regăsesc personalități marcante din domeniul folclorului și muzicii ușoare, precum și câștigătorii primei ediții a celor două festivaluri.

În momentul când scriem aceste rânduri, la Festivalul - Concurs Județean de Muzică Populară „Alexandru Dachin" au trecut de preselecție 15 concurenți.

Finaliștii vor evolua în fața publicului pe scena amenajată în

centrul municipiului, sâmbătă, 20 mai, de la ora 16.00. Vor fi în gala finală concurenți din Roșiori de Vede, Alexandria, Turnu Măgurele, Videle, Ciolănești, Didești, Dobrotești, Merișani și Vitănești.

La festivalul de muzică ușoară românească înscrierile continuă până la 1 mai a.c. (inclusiv).

Pagină realizată de
insp. superior Gabriel Argeșeanu,
Serviciul Administrație Publică Locală

Pe Tine Te lăudăm !

ediția a II-a

(urmare din pag. 1)

La masa juriului s-a mai aflat Preacuviosul Părinte Arhimandrit Serafim Baciu, stareț al Mănăstirii „Sfântul Alexandru" din Alexandria și vicar eparhial al Episcopiei, acesta fiind și președintele juriului, preotul Mircea Ionescu, protoiereul nostru drag, care ne-a stat alături pe parcursul organizării acestui concurs, dl. Petrică Predoi, profesor-doctor de educație muzicală.

La masa juriului am avut onoarea de a-l avea și pe cel fără de care nu am fi reușit să organizăm și să premiem copiii noștri talentați, și anume, primarul nostru neobosit, dl. Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Fiecare concurent a primit din partea Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport Roșiori de Vede, organizatoarea evenimentului, premii în bani, câte un pachet format din cărți ale Colecției „DRUM", dar și diplome de participare, iar din partea Episcopiei Alexandriei și Teleormanului, prin Prea Sfinția Sa Galaction și Preacuviosul Părinte Arhimandrit Serafim, și a Protoieriei Roșiori de Vede, prin preotul Mircea Ionescu, premii în bani, dar și cărți și obiecte bisericești mai mult decât utile formării unui copil în tainele ortodoxiei.

În pauza pe care juriul a folosit-o pentru a delibera, cei prezenți și-au bucurat sufletul cu pricesne și alte imnuri dedicate sărbătorilor pascale și nu numai, în interpretarea primului câștigător al concursului nostru, Marinel Predoi, alături de părintele Emil Cristea, dar și de alți elevi, concurenți, care au avut curajul de a mai cânta în fața publicului, în afara concursului.

Organizatorii au decis ca acest concurs să se desfășoare pe două categorii: soliști și grupuri vocale, iar ordinea de intrare să fie alternativă: un solist, un grup vocal. Premierea s-a făcut însă distinct, pe fiecare categorie.

Gheața a fost spartă de Andreea Băltoiu, fiică de preot, care, la cei 12 ani ai săi, îmbrăcată într-un frumos costum popular autentic, ne-a amintit cât de importantă este „*Datoria mamei*"...

Iată cum au decis membrii juriului să arate clasamentul:

La soliști

Cu o voce angelică și o atitudine modestă, Elena Falcă, elevă în clasa a VIII-a a Școlii Gimnaziale „Alexandru Depărățeanu", a obținut premiul I, fiind de departe cea mai bună voce a concursului. Aceasta a fost pregătită de preot-prof. coordonator Nicolae Sin. Vă reamintesc faptul că Elena câștiga, la prima ediție, locul III.

Locul II a fost atribuit elevei Andreea Maria Sălceanu, clasa a VI-a la Școala Gimnazială Mihai Eminescu, sub coordonarea preotului-profesor George Bucur și a profesoarei Alina Dobrică. Andreea a demonstrat veritabile calități vocale! Să fie cumva moștenire de familie ... tatăl ei fiind preot?

Locul al III-lea l-a ocupat purtătorul celei mai cristaline voci în devenire, Teofil Bibelea, elev al Școlii Gimnaziale „Zaharia Stancu" în clasa a VI-a, prof. coordonatori fiindu-i părintele George Bucur și prof. Alina Dobrică.

Menținea a fost atribuită lui Andrei Ioan Gheorghe, elev al Școlii Gimnaziale „Alexandru Depărățeanu", care, cu vocea sa baritonală, a interpretat două pricesne.

La grupuri vocale

Locul I a fost câștigat de grupul vocal al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu", cu grupul vocal cu același nume, sub îndrumarea și acompaniamentul la orgă ale profesorului de educație muzicală Viorel Manea.

Locul II a fost ocupat de grupul vocal „Heterofonia", al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu", profesor coordonator fiind dl. prof. dr. Petrică Eugen Predoi, membru al juriului.

Locul III a fost câștigat de grupul vocal al Școlii „Alex. Depărățeanu", care a pregătit o baladă, nu una oarecare, ci Balada lui Constantin Brâncoveanu, domnul Țării Românești, sub îndrumarea preotului cu o reală vocație profesorală, Nicolae Sin.

Mențiunea a fost oferită grupului vocal al Școlii Gimnaziale „Dan Berindei", coordonat de profesorul de educație muzicală Viorel Manea.

Tuturor concurenților și profesorilor coordonatori sincere felicitări pentru frumoasa strădanie! Fie ca osteneala lor să dea roade duhovnicești!

Concursul de muzică religioasă „Pe Tine Te lăudăm" a fost la a doua sa ediție și sunt convinsă că, dacă anul trecut a fost pus un început bun, așa vom continua, sperând în ajutorul Bunului Dumnezeu, și sub Acoperământul Maicii Domnului, ca și în anii viitori acesta să devină un punct de reper în Postul Sfintelor Paști, iar participanții să fie în număr din ce în ce mai mare!

Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu!

Trăire creștină

Iubiții noștri fii duhovnicești, Hristos a înviat!

(urmare din pagina 2)

Și noi, creștinii dreptcredincioși, ne-am pregătit în timpul sfântului post și am bătut la „ușile pocăinței" zicând într-un glas cu Sfântul Andrei Criteanul: „Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!" Dar, câte lacrimi au stors de la noi aceste cuvinte? Și nu din ochi, pe obraz, ci din inimă! Aici, în inimă, trebuie să plângem cu adevărat pentru păcatele noastre. Aceasta este adevărata pocăință și de aceea se mai numește și „botezul lacrimilor", nu pentru că ne-am boteza a doua oară, ci pentru că, dacă izvorăște din inimă, ea are puterea de a ne deschide porțile Împărăției Cerurilor.

Pocăința adevărată este mai mult decât o sumă de cuvinte evlavioase. Ea este mult mai mult chiar decât părerea de rău pentru păcatele săvârșite. Pocăința exprimă o schimbare a minții, reflectată în schimbarea totală a vieții, în schimbarea priorităților și a ierarhiei valorilor după care ne călăuzim viața. Credința și pocăința se cheamă una pe cealaltă. Nu poate fi credință fără pocăință sinceră și nici pocăință întreagă fără credință vie. Iar vremea pocăinței este aici, în viața aceasta pământească, deoarece, după moarte, nu mai există pocăință. Datorită acestui fapt Învierea Domnului reprezintă pentru noi încă o chemare la pocăință care ne îndeamnă să începem lucrarea noastră chiar de astăzi, de acum: Lucrați cât este ziuă „căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze."

Iubiți fii sufletești,

Învierea Domnului este tăria tuturor creștinilor. Ea strălucește pe cerul duhovnicesc al credinței și precum a strălucit și a luminat viața Sfinților Apostoli, și astăzi Sfânta Înviere luminează cărările vieții noastre. Sfânta Înviere ne ajută să ne cunoaștem pe noi înșine și pe semenii noștri ca fii ai lui Dumnezeu. Bucuria care încălzește inimile și pe care o simțim în aceste zile de praznic este o bucurie a comuniunii spre care înaintăm prin iubire și prin slujire, având ca pildă pe Cel Înviat a cărui viață a fost numai iubire și dăruire de Sine, care ne-a iubit atât de mult încât și-a dat chiar și viața pentru mântuirea noastră.

Drept aceea, să luăm aminte! Candela milosteniei să nu o stingem. Să adunăm untdelemn în vase cât încă suntem în această lume. În grija noastră față de cei în lipsuri, în necazuri și în nevoi să avem pururea în minte viața și slujirea Celui pentru noi Înviat: încă de la venirea Sa în lume se naște într-un staul, „căci nu mai era loc de găzduire pentru ei", în viața Sa pământească „nu are unde să-Și plece capul", iar Cel ce nu avea casă în viață, nu are nici mormânt după moarte, ci este așezat într-unul străin și, gol fiind, se îmbracă în giulgiu curat de către Iosif din Arimateea, sfetnic cu bun nume. Bun nume de creștini se cuvine să avem și noi în purtarea noastră de zi cu zi în societate, la locul de muncă, în familie.

Să sădim virtuțile credinței, ale smereniei și ale dragostei de semeni în orice loc. Nu degeaba s-a zis că „Omul sfințește locul!". Se cuvine să recâștigăm paradisul interior al virtuții, pentru a fi vrednici de a intra în celălalt paradis, cel răsădit de Dumnezeu, iar sufletul nostru însuși să devină un paradis în care să se sălășluiască Dumnezeu.

Numai în acest mod, trăind în lumina Învierii în fiecare zi a vieții noastre, avem nădejde să auzim și noi, la vremea cuvenită, cuvintele de aur: „Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în rai!"

Cu nădejdea acestor sfinte împliniri, vă încredințăm de rugăciunile și dragostea Noastră, vă îmbrățișăm părintește pe toți și vă dorim zile cu pace, cu bucurie și cu sănătate deplină și vă adresăm vestirea cea de lumină purtătoare: **Hristos a înviat!**

Al vostru de tot binele doritor și către Domnul Cel Înviat pururea rugător,

† GALACTION,
EPISCOP AL ALEXANDRIEI ŞI TELEORMANULUI

ADOLESCENTUL DE AZI

Identitatea familială

„Cel mai important element al muncii noastre este familia. Noi sperăm să creăm o legătură indisolubilă în cadrul familiilor. Familia reprezintă piatra de temelie a întregii noastre afaceri." (Walt Disney)

Nu întâmplător am ales citatul de mai sus. Paștele, una dintre cele mai importante sărbători religioase ale primăverii, tocmai celebrată, este o sărbătoare de suflet, un moment care amintește de iubirea divină și de miracolul Învierii. Dar nu numai. Este și despre reuniunea cu cei dragi, cu familia.

O carte citită acum ceva vreme și care îmi insuflă un iz de primăvară, căldură spirituală și care ne învață despre valorile ideale ale unei familii este „Grădina secretă", de Frances Eliza Hodgson Burnett, apărută pentru prima dată în anul 1911.

Nu este o poveste tipică, plină de acțiune și dramă. Este un roman clasic, al cărui fir narativ urmărește viața unei tinere fete numită Mary Lennox. După ce aceasta rămâne orfană, este trimisă să locuiască cu unchiul său în Anglia. Cartea abordează teme precum familia, prietenia și importanța bunătății și compasiunii. Povestea este, de asemenea, o celebrare a inocenței copilăriei și a importanței imaginației și jocului în viața copiilor.

Mary, protagonista operei, descoperă o grădină secretă pe domeniu, așa cum aflăm încă din titlu, și care a fost încuiată și neglijată de mulți ani. Cu ajutorul unui tânăr numit Dickon și a verișorului ei, Colin, Mary lucrează pentru a aduce grădina la viață și pentru a restabili fericirea în casa familiei.

Romanul este un exemplu remarcabil al puterii naturii de a vindeca și transforma omul. Descoperirea grădinii de către Mary și creșterea legăturii sale cu lumea din grădină reprezintă o metaforă pentru propria sa creștere emoțională și spirituală. De aceea, m-a și impresionat atât de mult cartea: este și va fi un tribut adus dezvoltării morale a copilului devenit adult. Ne reamintește puterea iubirii, a naturii și spiritului uman.

Astfel, aleg un final care să ofere o circularitate acestui articol, să se termine în aceeași notă precum a început. Acesta va fi format din vorbele lui Mary Lennox, protagonista cărții „Grădina secretă", ce subliniază importanța familiei în viața noastră și sentimentul de securitate și permanență pe care aceasta îl poate aduce: „Unul dintre lucrurile stranii despre a trăi în lume este că doar din când în când ești sigur că vei trăi pentru totdeauna și întotdeauna și întotdeauna".

Bianca TUTUNARU
elevă la Colegiul Național „Anastasescu"
voluntar EUROPE DIRECT Teleorman
voluntar WomenEsteem International

Să mai citim puțin!

O istorie a literaturii roșiorene

Ștefan Dinică (I)

Ștefan Dinică (n. 20 august 1940, comuna Siliștea-Gumești, județul Teleorman) a urmat cursurile primare și gimnaziale la Școala Elementară din Siliștea-Gumești, iar pe cele liceale la Roșiorii de Vede (1955-1959) la liceul „Anastasescu", denumit pe atunci „Școala Medie Mixtă Tudor Vladimirescu".

Este dublu licențiat al Facultății de Filosofie a Universității din București (1959-1964), secțiile Filosofie generală și Teoria și practica presei.

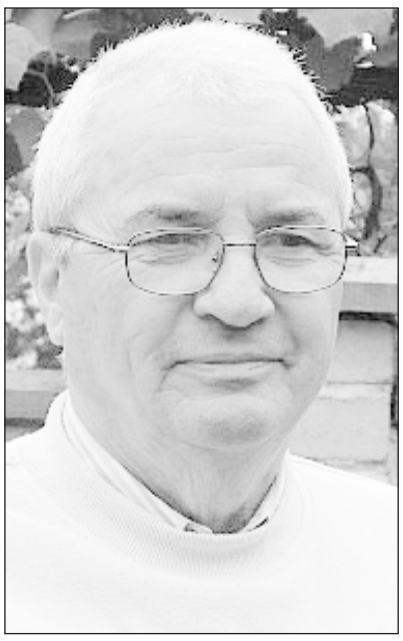

A lucrat în presă, mai întâi la ziarul „Scânteia", unde a fost repartizat ca absolvent de jurnalism (în redacția centrală, în perioada 1964-1968, respectiv corespondent al aceluiași ziar pentru județul Alba, în perioada 1968-1990).

Apoi, a fost redactor-șef adjunct la ziarul „Ardealul" din Alba Iulia (1990-1992), corespondent zonal la „Curierul Național" (1992-1994), redactor-șef al hebdomadarului „West Magazin" din Alba Iulia (1994-1995), corespondent special al Agenției Naționale de Presă „RomPress" (1995-2000), redactor-șef al ziarului „Informația de Alba" (2000-2005) și editorialist al aceluiași ziar (2005-2010).

Ștefan Dinică a debutat publicistic în 1963, în ziarul „Drum nou" (Brașov). Debutul editorial s-a produs în volumul colectiv de publicistică **Țara dintre cetăți și râuri** (Editura Eminescu, 1984), alături de Alexandru Brad și Csavossy Gyorgy.

Ca prozator, Ștefan Dinică a debutat cu volumul de proză scurtă **Rude de gradul unu** (Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1986). De atunci până în prezent, a mai publicat încă o duzină de romane sau volume de povestiri.

În prezent, Ștefan Dinică este membru al colegiul redacțional al revistei de cultură „Acasă". Din anul 2000, este membru al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Alba-Hunedoara.

Opera literară a scriitorului Ștefan Dinică este alcătuită din următoarele romane și volume de proză scurtă: **Rude de gradul unu**, nuvele și povestiri (Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1986); **Linia de sosire**, roman, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1988; **Musafirul**, roman, București, Editura Eminescu, 1989; **Unda de șoc**, roman, Editura Balb, 1997; **Singur la masa tăcerii**, roman, Alba Iulia, Editura Bălgrad, 1998; **Dorna 16**, roman, Alba Iulia, Editura Unirea, 2005; **Neamuri de la țară**, scenarii și povestiri, Alba Iulia, Editura „Altip", 2008; **Până la iubirea din toamnă**, roman, Alba Iulia, Editura Unirea, 2009; **Martor la facerea lumii**, povestiri, Alba Iulia, Editura Altip 2010; **Amiaza iubirii**, roman, Alba Iulia, Editura Unirea, 2011; **Mișcarea**, roman, Alba Iulia, Editura Unirea, 2013; **Tinerețea unui visător**, roman, Iași, Editura Tipo Moldova, 2015; **O duminică numai a mea**, roman, Alba Iulia, Editura Unirea, 2016.

Este inclus în antologia de proză scurtă roșioreană **Armonii epice** (Craiova, Editura Aius, 2019), apărută în colecția „Drum", serie nouă, nr. 31.

Pentru opera sa, a primit, de-a lungul timpului, următoarele premii literare: PREMIUL PENTRU PROZĂ, acordat de Uniunea Scriitorilor din România, filiala Alba-Hunedoara, pentru romanul **Până la iubirea din toamnă**, 2011; PREMIUL PENTRU ROMAN, acordat de Uniunea Scriitorilor din România, filiala Alba-Hunedoara, pentru romanul **Amiaza iubirii**, 2011; PREMIUL PENTRU ROMAN, acordat de Uniunea Scriitorilor din România, filiala Alba-Hunedoara, pentru romanul **Mișcarea**, 2013.

Referințe critice despre scrierile sale literare au semnat: Ioan Adam, Ioana Bot, Ion Brad, Ion Buzași, Constant Călinescu, Mircea Cenușă, Liviu Comșia, Sultana Craia, Mircea Dinutz, Ion Dumitrel, Ion Georgescu, Gheorghe Glodeanu, Aureliu Goci, Monica Grosu, Ioan Mărginean, Aurel Pantea, Mihai Pascaru, Ioan Adrian Popa, Titu Popescu ș.a.

Prof. **Cristian Gabriel MORARU**

Lecturi în lumină

Cartea, „*Orfan de vise*", semnată de poeta Lia Nenciu

Volumul de versuri, *Orfan de vise*, apărut la Editura Liane Books, Nenciulești, 2019, este a patra carte de poezie a poetei Lia Nenciu, celelalte fiind, în ordine cronologică: *E(c)lipsă* (2015), *Clepsidră în flagrant* (2016), *Drumeț la porți de toamnă* (2017).

La începutul plachetei, ca o prefață, vom întâlni un cuvânt de suflet al autoarei, intitulat sugestiv, „Între poveste și pasiune nechibzuită", din care aflăm detalii despre viața și activitatea literară ale scriitoarei, privind începuturile literare și devenirea ulterioară, locurile prin care a trecut (fie întru formarea profesională, fie purtată de pașii destinului) și care au marcat-o; aflăm numele unor oameni dragi pe care i-a întâlnit și care au călăuzit-o pe drumul literaturii.

Cu o sinceritate dezarmantă, Lia Nenciu ne mărturisește convingerile sale, credințele, reușitele, temerile, dar și căderile inerente vieții, din care, ca o adevărată luptătoare, a avut tăria să se ridice și să meargă mai departe: „Viața a dat cu mine de pământ de mai multe ori, și, de fiecare dată, mă ridicam prin rugă și prin câte o poezie, pe care o scriam atunci, sau o scrisesem anterior.".

Am convingerea că perioadele târgovișteană și cea spaniolă, din biografia poetei, au avut un puternic impact asupra consolidării personalității artistice a Liei Nenciu.

Volumul *Orfan de vise* cuprinde aproape cincizeci de poeme, pe o tematică diversă. Textele poetice apar ca un exemplu remarcabil de poezie (având: ritm, rimă, măsură), cu acoperire existențială și cu sens, ca atare, ca expresie a unei profunde rezistențe la fenomenele contemporane de dezmembrare a limbajului și de cultivare a lipsei de înțeles.

Poemele Liei Nenciu au titluri lungi, ele reproducând, în cele mai multe cazuri, un vers expresiv al poemului, iar filonul biblic, cu multiplele sale motive, înmiresmează paginile cărții.

În **poezia** cu tentă **religioasă**, se simte undeva un strigăt de deznădejde, purtător de speranță: cel care strigă nu își exprimă numai durerea, ci cheamă, afirmând astfel prezența lui Dumnezeu, și speră că va fi auzit și ajutat. Ca niște adevărați creștini, trăim în așteptare: o așteptare smerită, înfrigurată, revoltată de multe ori, tânguitoare, răbdătoare ... Din așteptarea aceasta, se naște uneori, în sufletul unora, Poezia. Trăim însingurați, chiar dacă ne aflăm într-o mare de oameni.

Aflat în momente de cumpănă, eul liric al poetei caută alinare la cei din jur, dar nu-l găsește. Ușile, la care bate, sunt închise; ajutorul, la care speră, nu vine; indivizii, în egoismul lor, au alte treburi, „pacea între oameni s-a stins și ea de mult" ... Singurul lucru care îi rămâne poetei (și creatorului, în general) este să pășească : „... ciudat de sigur printre mări de plângeri" (*Ai reușit să treci Iordanul singur*).

Cum oamenii au uitat să se ajute între ei, poeta apelează la ajutorul Celui sfânt. În poemul *Ajută-mă, Isuse!* , autoarea imploră divinitatea să o ajute, să treacă peste greutăți. Oamenii au uitat de iubire, au uitat să-și iubească aproapele, dar au uitat să se iubească și pe ei înșiși. De aici, răutatea, ura, dușmănia ... În poemul *Rugă* , Lia Nenciu spune: „O, Doamne, fă-ne una-n gând, / Și tot la fel în fapte, Doamne sfinte! / Cât pribegim pe-acest pământ, / Să știm iubi fără cuvinte!".

Motivul călătoriei apare frecvent în multe poeme din volumul *Orfan de vise.* Despărțirea de locurile natale, de ființa sau de ființele iubite, plecarea într-o lume necunoscută, în speranța unei vieți mai bune ... sunt un prilej de autentică poezie. Iată ce spune Lia Nenciu într-un poem, în care îmbină autohtonul cu elemente de mitologie greacă: „Am luat din mersu-ți legănarea clipei,/ Din mâna-ți, mângâierea unui dor/ Și am pornit spre marginea risipei,/ Să-mi fac din zare furcă și fuior." (*M-am trezit cu Troia în odaie*) , iar când spunem „Troia", ne gândim la o diversitate de conotații ...

Iubirea și natura apar în tandem, în poezia Liei Nenciu. Pentru autoare, frunzele pădurii i-au fost leagăn, punte între lumile vârstei, tovarăși de joacă, iar pădurea, însăși, un loc iubit, unde s-a reîntors însetată, de fiecare dată, ne mărturisește autoarea în poezia; *Cum ți-ai țesut tu frunzele, pădure a mea!*. Acest minunat poem, care deschide cartea, mi-a amintit de versurile ce m-au impresionat cândva: „Frumoasă ești, pădurea mea / Și singură ca mine!"(George Topîrceanu, *Cântec*).

Iubirea pentru persoana iubită este prezentă în multe poeme, unele cu caracter epistolar: „Să știi, iubite, că am fost la cosit de nori, / De aceea nu ți-am răspuns la gândul de ieri; / Rămăseseră ascunși, acolo, atâția fulgi de cocori, / Că am uitat să-mi opresc galopul la țărmul de stele ..." (*Scrisoare pentru orizontul ochilor turcoaz*).

- va urma -

Domnița NEAGA
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Meridiane critice

Monica Lovinescu, gardianul literaturii române (I)

Introducere

Distanța Munchen (fieful postului de radio Europa liberă) — București (epicentrul artei la români) se anulează în cazul Monicăi Lovinescu, atuul numindu-se similitudini de opinii critice și viziuni apropiate între profesioniștii din țară și cei din diaspora. În deceniile ceaușiste (1965-1989) au avut un cuvânt greu, cu influență și amplă audiență intelectualii rafinați din exil, precum Virgil Ierunca, Monica Lovinescu și Emil Hurezeanu care au taxat o epocă a neajunsurilor, în care libertatea de exprimare nu exista, iar arta, cultura căutau sisific nișe spre a răzbi la un liman solar, optimist. Cum-necum, în pofida cenzurii, pe diferite căi, transfugii erau la curent cu tot ce mișca în patria carpatină, independentă, chipurile, politic, detașată de colosul de la răsărit, iar spiritele elevate aspirau cu mai mică ori pregnanță temeritate la europenism, la valorile occidentale, informațiile circulând ca într-un feed-back impecabil, fie și disimulat. Așa că abisalul, profundul din lumea civilizată ajungea și la noi prin fel de fel de canale comunicaționale ...

Aceste omologii declanșau revirimentul artei cuvântului pe meleagurile românești.

Monica Lovinescu- o voce radiofonică de temut. Gardianul literaturii române

Cele 567 de pagini ale volumului *Unde scurte* (Editura Humanitas, 1999) acoperă un deceniu (1961-1971) de emisiuni culturale susținute de la microfon de Monica Lovinescu la postul de radio Europa liberă, unde a încercat cu luciditate și impartialitate să analizeze literatura română în segmentele ei forte, interbelic și postbelic, debranșând-o de la ideologia socialistă și tezismul păgubitor ce sufoca esteticul. „Un cronicar literar devenit legendă vie" — așa o caracteriza N. Manolescu, în *Istoria critică a literaturii române* (p. 1206). Tenacele om media a reușit, în opinia noastră, a fi gardianul intransigent al artei adevărate, „doctorul" ce a luat pulsul scrierilor vremii, diagnosticându-le corect și străduindu-se a însănătoși climatul artistic din obsedantul deceniu și după …

Fără a-și aroga atributul de critic literar (vezi „Cuvântul înainte") — și totuși, o voce sonoră de temut de care comentatorii avizați ai fenomenului beletristic au ținut cont —, fiica marelui îndrumător de la „Sburătorul" a asanat literatura, cinematografia, teatrul prin logosul ei pertinent, savonarolian, de peste mări și țări, în consens cu punctele de vedere ale solitarilor evaluatori/ experți Eugen Simion (*Scriitori români de azi*) și N. Manolescu (aprigul și exactul recenzent de la „România literară").

Mai mult decât atât, ea nu a permis nimănui a trișa literatura, manifestându-și nu o dată dezacordul, disprețul față de culturnici și politruci, „veștejiți" prin fel de fel de epitete expresive.

Clarviziunea și, neîndoielnic, docta-i instruire filologică, inclusiv cu G. Călinescu la pupitrul universitar, așa paradoxal cum ni-l înfățișa fosta studentă, viziunea, harul critic și intuiția au determinat-o a conserva în parametrii normalului valorile de ieri, din modernism, realism, și de după Eliberare, reunindu-i pe Blaga, Arghezi, Bacovia, Ion Barbu, Camil Petrescu, Hortensia Papadat Bengescu etc. pe de-o parte cu Marin Preda, Marin Sorescu, Augustin Buzura, F. Neagu, D. R. Popescu ...

Noi considerăm că trei au fost obiectivele comentatorului literar și omului de presă audio din Germania:

a) repudierea scrierilor îmbibate de tezism partinic;

b) semnalarea unor derapaje politice și estetice ale unor poeți și prozatori notorii;

c) salvgardarea operelor remarcabile, reinstalarea scriitorilor fundamentali la locul meritat, detronându-i pe Mihai Beniuc, Cicerone Teodorescu, Radu Boureanu ș.a., așadar, apărarea ierarhiilor literare veritabile de asaltul pigmeilor/ veleitarilor.

Monica Lovinescu și interbelicii

În genere, intervențiile audio ale Monicăi Lovinescu sunt juste, pertinente, în ton cu autorii de istorii literare de la G. Călinescu, E. Lovinescu, Ion Rotaru, Dumitru Micu până la Ov. S. Crohmălniceanu (*Literatura română între cele două războaie mondiale*), N. Manolescu (*Istoria critică a literaturii române*). „Cronicile Monicăi Lovinescu din *Unde scurte* — preciza însuși actualul președinte al breslei scriitoricești — s-au aflat necontenit într-un raport de complementaritate cu acelea ale criticilor din țară" (Nicolae Manolescu, *op. cit.*, p. 1208). Nu există răsturnări de situație, sucombări de scriitori ori revelații, reabilitări, ceea ce nu înseamnă automat o contaminare, o preluare, ci doar conservarea unor puncte de vedere deja standardizate, cu discurs critic independent, original, cu stil personal și nuanțe interesante.

Tabla valorilor lirice (Arghezi, Blaga, Barbu, Bacovia, Pillat.) și epice (Rebreanu, Sadoveanu, Camil Petrescu, Hortensia Papadat Bengescu, G. Călinescu, Gib Mihăiescu, Anton Holban, Mateiu Caragiale) persistă, cu argumente solide, noutatea se materializează în plasarea pe piedestalul calității fie a unor opere mai puțin cunoscute, neglijate fie prin semnalarea unor minusuri, a unui oarecare regres ... De pildă, Ion Barbu ca prozator a cam trecut neobservat, iar *Craii de Curtea-Veche* — în pofida aprecierii de către publicul cunoscător și minoritar — surprinde neplăcut prin omisiunea din manualele liceale.

- va urma -

Prof. dr. **Iulian BITOLEANU**

Oameni care au fost

Profesoara Soltana S. Spiridon

A fi dascăl este o artă. Adevărații dascăli sunt cei care reușesc să te facă să-i iubești pe ei, dar și materia predată de ei. Profesorul are o misiune grea, dar și frumoasă: formarea unor personalități autonome, care să se poată integra în societate, cu capacități de gândire critică și creativă, cu un profil moral demn de urmat și cu o înaltă profesionalitate.

Meseria de profesor este o mare și frumoasă profesiune, care nu seamănă cu nici o alta. Este o meserie aspră și plăcută, umilă și mândră, exigentă și liberă, o meserie în care mediocritatea nu este permisă, o meserie care epuizează și înviorează, o meserie în care a ști nu înseamnă nimic fără emoție, în care dragostea este sterilă fără forță spirituală, o meserie când apăsătoare când implacabilă, îngrădită și plină de farmec.

În instruirea și educarea tineretului, locul de frunte îl ocupă profesorul. Lui i se încredințează sarcina cu cea mai mare răspundere: pregătirea de specialitate și educația tinerilor. Ce altă profesie poate să aducă o mai mare mulțumire, decât aceea de a vedea cum copilul se deschide și se dezvoltă sub ochii profesorului ca o floare?

Această înflorire constituie desigur răsplata cea mai înaltă a dascălului.

Doamna profesoară Soltana Spiridon avea un chip plăcut, alcătuit din trăsături fizice frumoase cu niște ochi vioi care exprimau în primul rând inteligența, bunătate, modestie, dar și tenacitate. Aceasta este profesoara mea de biologie pe care doresc să v-o prezint, o profesoară dedicată, neobosită, o profesoară cu har, care, din dragoste pentru copii și din respect față de profesiunea aleasă, s-a dăruit școlii roșiorene timp de peste 30 de ani. A lucrat în mai multe școli, începând cu Școala din comuna Tileagd, raionul Aleșd, Școala Medie de 10 ani „Tudor Vladimirescu", din Roșiori de Vede (actualul Colegiu Național „Anastasescu"), și Școala „Mihai Eminescu" din Roșiori de Vede, unde și-a încheiat trudnica activitate.

În școlile pe unde a trecut a lăsat în sufletele elevilor săi o bogăție neprețuită, a lăsat o parte din sufletul său. Dna profesoară Soltana Spiridon a învățat pe elevii săi să fie încrezători în forțele proprii, să lupte pentru împlinirea idealurilor propuse, să fie modești, să fie prieteni, să fie buni români, să iubească munca, să-și iubească familia și patria. Sunt valori morale care se formează în timp și numai cu răbdare și dragoste pentru copiii care pășesc cu timiditate pragul clasei a V-a , ieșind din clasa a VIII-a mai puternici, mai plini de încredere, mai hotărâți și convinși că visele lor vor prinde viață prin muncă și prin voință.

Soltana Spiridon s-a născut în Moldova, comuna Duda, raionul Huși, regiunea Iași, într-o zi de primăvară a anului 1924, 2 aprilie, ca fiica lui Ștefan și a Vasilicăi Tătaru. Părinții erau doi oameni tineri, vrednici și bine apreciați de comunitate. Credința în Dumnezeu pe care o aveau au transmis-o și micuței Tania, care cu multă plăcere însoțea părinții la ceremoniile și sărbătorile religioase. Ba mai mult, se părea că îi plăcea să cânte și în micul cor al bisericii, pe care îl îmbogățea cu vocea ei cristalină.

Clasele primare și gimnaziale le-a urmat în localitatea natală, iar cele medii la Iași, la Liceul „Vasile Lupu" din Iași, unde s-a remarcat prin rezultatele școlare, dar și prin participarea la corul școlii. După absolvire, la insistența părinților, a urmat Școala Normală de Gospodărie „Sfânta Teresa" din Cluj, pe care a absolvit-o la 15 iulie 1947. Chiar dacă erau vremuri grele pentru țară, schimbare de regim politic, ea și-a urmat crezul, acela de a lucra în învățământ, de a învăța și educa copii.

La 1 septembrie 1947, a fost angajată ca profesoară de lucru manual la Școala elementară din comuna Tileagd, raionul Aleșd. Debutează în învățământ într-o școală cu un colectiv didactic alcătuit din oameni mult mai în vârstă decât ea. Au fost alături de ea și au sprijinit-o să se integreze în viața de cadru didactic. Tânăra profesoară Soltana Tătaru (pentru apropiați Tania), omul cu un înalt spirit de colegialitate și omenie, cu trăsături morale deosebite și cu concepții materialiste, s-a afirmat în școala din Tileagd, printr-o muncă asiduă și deosebit de valoroasă pentru școală și pentru elevii săi, căutând să se ridice la nivelul celorlalți colegi mai în vârstă.

La 22 septembrie 1949, Soltana Tătaru, în vârstă de 25 de ani, se căsătorește cu tânărul Ștefan Spiridon, pilot de vânătoare în Armata Română, ce fusese de curând disponibilizat. Căsătoria a fost înregistrată la Registrul Stării Civile al Sfatului Popular al Comunei Tileagd, iar la 29 februarie 1952, la un spital din Oradea, a dat naștere unui băiat pe care l-au numit Radu Mircea. Soltana Spiridon a funcționat ca profesoară la Școala din Tileagd, până la 1 septembrie 1952, când s-a transferat la Școala Medie Mixtă de 10 ani „Tudor Vladimirescu" din Roșiori de Vede. A funcționat aici până la 1 septembrie 1956, când s-a transferat la Școala elementară nr. 1 din oraș (actuala Școală Gimnazială „Mihai Eminescu").

Între timp, Soltana Spiridon, care a urmat cursurile Institutului Pedagogic din București, Facultatea de Științe Naturale-Chimie (la fără frecvență), la 24

septembrie 1957, a primit atestatul de profesoară de științe naturale și chimie, emis de Ministerul Învățământului cu nr. 2025/1957.

Dna Profesoară Soltana Spiridon a funcționat la clasele gimnaziale ale liceului de la 1 septembrie 1952 până la 1 septembrie 1956. Înarmată cu bogate cunoștințe biologice, muzeologice și practice, dublate de corectitudinea, perseverența și talentul său organizatoric, a constituit pentru elevii, colegii și cunoscuții săi un exemplu viu de muncă, dăruință și realizări profesionale.

Muncind cu pricepere, pasiune și dragoste, a căutat permanent să formeze la elevii săi deprinderi necesare pentru descifrarea tainelor naturii. Lecțiile sale, totdeauna administrate cu un bogat material didactic, la care a ținut nespus de mult, erau așteptate cu viu interes, cu o mare plăcere de către elevi. Datorită măiestriei pedagogice a profesoarei, care știa să prezinte cunoștințele de biologie în așa fel încât să atragă pe elevi, să le insufle dragostea de natură și dorința de a o cerceta mai profund, era iubită de elevi și apreciată de colegi.

Distinsul profesor Ilie Costache, coleg de catedră la Liceul „Tudor Vladimirescu", cu prilejul unui Consiliu Pedagogic de încheiere de an școlar, a afirmat despre profesoara Soltana Spiridon că „este una din cele mai distinse elemente ale școlii, atât prin activitatea la catedră, cât și prin activitățile pe care le desfășoară la Sera Grădinii Publice, dar și la Casa de Cultură a Raionului Roșiori de Vede". Și directorul adjunct al liceului, profesorul Ioan Alexandrescu, are cuvinte de laudă pentru profesoară, afirmând că „ea se distinge prin spiritul de conștiinciozitate, prin îndeplinirea exemplară a datoriei și a obligațiunilor ce decurg din misiunea de profesoară și educatoare a tinerei generații".

Începând de la 1 septembrie 1956, a funcționat la Școala nr. 1, până la ieșirea la pensie, la 1 septembrie 1980, după 28 de ani de activitate numai la această școală.

Activitatea didactică și obștească a distinsei profesoare a fost întregită cu cea de cetățean, participând activ la numeroase acțiuni social-obștești, pe care le-a însuflețit cu prezența sa, și cu exemplul său, dovedind că locul dascălului este acolo unde știința se îmbină cu practica, unde realizările pot fi înțelese și însușite de cei cărora le sunt destinate.

Profesoara Soltana Spiridon a fost membră de bază „a corului învățământ" condus de profesorul Florea Iaurum, a fost dirigintă la numeroase promoții de elevi, a organizat cu ei numeroase excursii în Delta Dunării, la munte (în zona Câmpulung), în nordul Moldovei și la Grădina Botanică din București și Cluj. Toată viața și-a dedicat-o muncii care a fost țelul vieții sale, fiind un om de o rară modestie, apropiată de oameni și pasionată pentru profesia aleasă pe care a slujit-o cu devotament până la ieșirea la pensie și nu numai.

La 25 mai 2002, Școala nr. 1 „Mihai Eminescu", unde a slujit o viață, i-a acordat „Diploma de onoare pentru întreaga activitate desfășurată".

Fiul doamnei profesoare, Radu Mircea, absolvent al Liceului Anastasescu și al Academiei de Științe Economice din București, s-a stabilit în Los Angeles (SUA), lucrând în domeniul bancar. După decesul soțului, survenit în anul 1995, dna profesoară s-a stabilit și dânsa alături de Radu în Los Angeles, unde a trăit liniștită până la vârsta de 98 ani, când a intervenit decesul la 7 ianuarie 2022. A plecat din această lume cu conștiința împăcată a omului care și-a împlinit în întregime datoria față de școala românească și față de țara sa.

Argentin Șt. PORUMBEANU, UZPR

Datorii, datorii de război (IV)

În articolul precedent am prezentat o față a situației ingrate în care s-a aflat țara noastră după al Doilea Război Mondial, atunci când, la Conferința de pace de la Paris, i s-a confiscat, de către marile puteri învingătoare, dreptul de a beneficia de datoriile financiare pe care Germania le avea față de statul român, aceasta cu atât mai mult cu cât România fusese declarat stat nonbeligerant alături de Națiunile Unite și învins în război, ca atare fiind nevoit să achite despăgubiri de război.

Evident că, participând doar la războiul antisovietic ca aliat al Germaniei, datoria de război a fost în totalitate către aceasta. Și a fost o sumă uriașă la acea vreme, estimată la circa 300 de milioane de dolari, eșalonată pe 8 ani, în rate anuale de peste 35 milioane de dolari, dar cu raportul dolar/ leu la cursul anului 1938, nu al anului 1947, cel al deciziei luate la Paris, mult mai mare, deci dezavantajos. A fost o înșelăciune vădită, impusă de regimul lui Stalin, tocmai ca suma plătită să fie mai mare.

A fost însă doar suma oficială, deoarece în afara acesteia, statul român a mai plătit, în mod abuziv, sume mult mai mari, în urma regimului de ocupație brutal de după data de 23 august 1944, când soldații sovietici „aliați" au jefuit în voie resursele unei țări prin care cutreierau ca niște veritabili stăpâni. Spolierea s-a făcut prin întreținerea trupelor de ocupație, restituiri de bunuri, anularea datoriei față de Germania care a mers în cea mai mare măsură către sovietici, despăgubiri plătite cetățenilor și firmelor aliate pentru distrugerile suferite de industria petroliferă, demontarea și mutarea în URSS a fabricilor aparținând firmelor germane și cetățenilor germani. Mii de vagoane de cereale, petrol animale, metale, cherestea, diverse utilaje aveau să ia drumul Uniunii Sovietice.

Astfel, o sumă similară în cuantumul său, de 300 milioane de dolari, în șase rate anuale, avea să fie livrată Moscovei, ca valoare a acestor resurse. Un alt exemplu, întreținerea trupelor sovietice a fost mediu estimată la aproximativ 75 de milioane de dolari pe an, o cifră enormă și asta până în 1958, când vor părăsi țara. Renunțarea la datoriile Germaniei valorau și ele 200 de milioane de dolari. Plus celelalte sume pe alte sarcini dar, pe lângă cele explicite pe care le-am enumerat, au mai fost și sarcini neexplicite, greu de cuantificat, în condițiile haosului din 1944-1945 plus cele netrecute în evidențe în anii următori. S-a ajuns la o sumă uriașă, de aproximativ 1,2 - 1,35 miliarde de dolari, ceea ce astăzi ar însemna circa 14,5-16,4 miliarde de dolari, și aceasta o sumă destul de mare. Și desigur cuantumul crește considerabil dacă amintim de extorcarea resurselor românești de lungă durată realizată timp de un deceniu, prin intermediul Sovromurilor, acele societăți mixte româno-sovietice, de „cooperare" economică între România și „marea purtătoare a luminii care venea de la răsărit".

Extrem de relevant pentru situația în care țara noastră se afla, obligată fiind să o accepte, este faptul că la 13 februarie 1947, deci doar câteva zile după data parafării Tratatului de pace de la Paris care pedepsea țara noastră cu acea sumă de 300 de milioane de dolari, Ministerul de Finanțe emitea un raport care preciza că dezvoltarea României urma să fie întârziată cu aproape un sfert de secol de jaful și clauzele abuzive și exagerate, prevăzute în tratat. Desigur că la această estimare catastrofală, s-au luat în calcul toate aspectele păguboase de mai sus. Pentru cineva care se raportează la PIB-ul actual al României nu pare mare lucru, dar trebuie precizat faptul că România din 1947 sau după al Doilea Război Mondial nu era România membră a Uniunii Europene din 2023.

România nu mai era o țară liberă în adevăratul sens al cuvântului, ea se afla sub talpa și la discreția Uniunii Sovietice, lipsită de orice apărare și protecție, la mâna lui Stalin. Țara se afla deci într-o situație critică.

Se estimează că, în 1947, România avea o capacitate de export de circa 50 de milioane de dolari pe an. Făcând un simplu calcul rezultă că datoria noastră stabilită la Paris însemna practic exact exportul românesc pe cei 6 ani de plăți. Însă nu era totul, pentru a achita datoriile de minimum 1,2 miliarde de dolari ar fi fost necesar venitul din export pe nu mai puțin de 24 de ani, la valoarea cifrei din 1947, presupunând că în tot acest timp destul de lung nu ar mai fi fost investit niciun ban în propria economie!

Ca și cum n-ar fi fost destul, în mod logic și ușor de înțeles, România, ca de altfel toate statele din estul european care au intrat sub influența Moscovei, a fost silită să refuze ajutorul oferit de SUA pentru refacerea de după război, prin Planul Marshall care a vărsat în 1948 în economiile statelor lumii libere din Europa în jur de 13 miliarde de dolari, echivalentul a circa 145 de miliarde de dolari în zilele noastre, o sumă fabuloasă.

Concluzia este că niciun progres nu ar mai fost permis pentru economia românească, doar asigurarea menținerii capacității de plată, românii fiind osândiți pentru un timp destul de neclar la o viață de mizerie. O „izbăvire" a venit totuși în 1948, atunci când, în condițiile instaurării în cele din urmă a regimului comunist, reprezentat de Gheorghe Gheorghiu Dej, mulțumit de acest succes obținut și în România — probabil, cum s-a speculat, și de cedarea recentă a insulei Șerpilor către Uniunea Sovietică — dictatorul sovietic a iertat țara noastră de jumătate din ceea ce rămăsese de achitat, este vorba însă numai de suma oficială stabilită la Paris. Astfel, România era scutită de „mărinimosul" Stalin de aproximativ 73 milioane de dolari, scopul fiind obținerea popularității pentru regimul comunist instalat la București.

Prof. **Victor Gabriel OSĂCEANU**

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

(Urmare din pag. 1)

Iar dialogul între generații a fost unul real, extrem de dinamic, invitații noștri răspunzând, în cele peste două ore și

jumătate, zecilor de întrebări venite din partea elevilor roșioreni, întrebări care au dovedit maturitate din partea acestora, interesul tinerilor pentru viața comunității locale și pentru parcursul nostru european, pentru tranziția verde și cea digitală, pentru acțiunile

REPowerEU și NextGenerationEU, pentru alegerile parlamentare și implicarea cetățenilor în procesul de luare a deciziilor, dar au aflat și ce înseamnă puterea exemplului personal și

curajul de a merge mai departe pe drumul ales în viață, indiferent de câte obstacole apar. Nu întâmplător, îndemnul nostru pentru fiecare dintre acești copii minunați a fost: ***DESCOPERĂ! ÎNVAȚĂ! TRĂIEȘTE!***

Mulțumim tuturor pentru participare și implicare!

● ***Personalități ale vieții culturale din Craiova, Timișoara, Arad, Brăila, Oradea, Alexandria și Roșiori de Vede au vizitat sediul ED Teleorman***

Poeți, prozatori, critici literari, editori de carte și publiciști, artiști plastici din Craiova, Timișoara, Arad, Brăila, Oradea, Alexandria și Roșiori de Vede au participat sâmbătă, 25 martie, la ***Colocviile literare ale Revistei „Teleormanul Cultural”***.

Evenimentul a fost organizat

de Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede și Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, prin Biblioteca Municipală „Gala Galaction” Roșiori de Vede, gazda centrului EUROPE DIRECT Teleorman, în colaborare cu revista „Teleormanul Cultural”, condusă de **prof. Cristian Gabriel Moraru**, inițiatorul manifestării. Programul întâlnirii a cuprins: acordarea premiilor revistei „Teleormanul Cultural” pe anul 2022, lansarea numărului 1/2023 al acestei reviste culturale, o sesiune de comunicări literare, mai multe lansări de carte în prezența autorilor, precum și o expoziție de carte din operele membrilor revistei „Teleormanul Cultural”.

Ne bucurăm că printre autorii consacrați care au publicat în cel mai recent număr al publicației „Teleormanul Cultural”, se regăsesc și două **voluntare** ale **EUROPE DIRECT Teleorman** și anume **BIANCA TUTUNARU** (proză scurtă) și **DORA IATAN** (poezie), care își fac, astfel, debutul literar. ***Felicitări, Bianca și Dora!*** Știți cât de mândri ne-ați făcut!

La finalul evenimentului, participanții au vizitat și sediul ED Teleorman și, totodată, Secția Împrumut Carte pentru Copii din cadrul Bibliotecii Municipale „Gala Galaction”, acolo unde au putut afla mai multe informații despre proiectul EUROPE DIRECT, finanțat de Comisia Europeană și de

Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede.

● ***Biblioteca Municipală „Gala Galaction” Roșiori de Vede, gazda Centrului EUROPE DIRECT Teleorman, desemnată „Cea mai activă bibliotecă din județ”!***

Consiliul Județean Teleorman și **Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman** au organizat, în data de 21 aprilie, o serie de manifestări dedicate ***Zilei Internaționale a Cărții și a Dreptului de Autor*** și ***Zilei Naționale a Bibliotecarului din România***, sărbătorite oficial în data de 23 aprilie.

Cu acest prilej, **echipa EUROPE DIRECT Teleorman** (în formula restrânsă: bibliotecar ***Marinela Rușanu – manager ED Teleorman*** și referent ***Aurelia Bărbuț – consilier de comunicare***) a prezentat materialul ***„Educație europeană în bibliotecile publice”***, dar și un documentar video care a ilustrat cele mai reprezentative activități din anul 2022 ale centrului european de informare finanțat de **Comisia Europeană** și de **Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede**.

Și pentru că ceea ce facem noi la biblioteca roșioreană are un impact puternic asupra comunității

CONSILIUL JUDEȚEAN TELEORMAN
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ *MARIN PREDA*

DIPLOMĂ

Se acordă BIBLIOTECII MUNICIPALE *GALA GALACTION*
pentru *cea mai activă bibliotecă* din județ în anul 2022.

Manager
Valentina Pașa

21 aprilie 2023

teleormănene, acest lucru se vede și este și apreciat, dovadă fiind decernarea ***Diplomei*** și ***Trofeului „Cea mai activă bibliotecă din județ – 2022”*** – Bibliotecii Municipale „Gala Galaction”.

Mulțumim Bibliotecii Județene „Marin Preda” Teleorman pentru această distincție care ne onorează, dar care ne și obligă, totodată, să fim cei mai buni în continuare!

Și pentru că îi aniversăm pe cei care își desfășoară activitatea în lumea fascinantă a cărților, urăm tuturor bibliotecarilor din România:

LA MULȚI ANI!